

**Scenariusz poświęcony pamięci papieża Jana Pawła II z okazji zbliżającej się kanonizacji,  
wystawiany podczas szkolnych rekolekcji wielkopostnych 09.04.2014r.  
Scenariusz i muzyka: Agnieszka Baumann-Borowicz**

**Narrator:**

Gromadzimy się dziś na apelu poświęconym sylwetce naszego wybitnego rodaka – Papieża Jana Pawła II. Witam panią dyrektor Annę Łykowską, księdza proboszcza Henryka Rynkiewicza, ojca Macieja Brauna – naszego rekolekjonistę, nauczycieli oraz Was drodzy koledzy i koleżanki.

**Narrator:**

Papież Jan Paweł II, nasz kochany Ojciec Święty, dzisiaj Sługa Boży, a już niebawem święty, był niezwykłym człowiekiem w dziejach Polski i świata. Jego życie, pontyfikat zmieniły losy wielu ludzi, a nawet narodów. Chcemy przypomnieć postać Papieża Jana Pawła II, Jego życie, służbę Bogu i ludziom, aby na zawsze pozostał w naszych myślach i sercach.

**Z WADOWIC DO WATYKANU**

**Recytator:** Dnia 18 maja nastąpiła chwila, urodził się Karol Wojtyła. W pięknym mieście Wadowice, w rodzinie Wojtyłów jako drugie dziecko. Po latach dla uczczenia tej radosnej chwili, wadowiczanie piękną pieśń mu ułożyli. Był jak każde dziecko, skory do zabawy – Różnych psot i figli – repertuar cały. O codziennej modlitwie zawsze pamiętał, I we Mszy uczestniczył nie tylko w święta. Lecz czasami w życiu zdarzają się ciernie, umarła mu matka, ale zniósł to dzielnie.

**Recytator:** Jest miasteczko na tej ziemi małe, skromne jakich wiele – rynek, szkoła, parę ulic i dom blisko przy kościele.

W domu tym, na pierwszym piętrze, gdy maj ciepły pachniał bzami  
po raz pierwszy na świat spojrział mały Karol, Lolkiem zwany.  
Ręce taty go nosiły, oczy brata doń się śmiały,  
mama zaś szeptała czule: „Lolus będzie kimś wspaniałym”.

**Recytator:** Ale co to? Anioł smutku cicho siada w domu progach.

Mama – piękna, dobra mama – zamieszkała w domu Boga.  
Karol klęczy przed ołtarzem wielką przygnieciony troską.  
„Teraz Ty bądź moją mamą” – prosi samą Matkę Boską.

**Recytator:** Ledwo żal się dał utulić, nowa rana się otwiera.  
Młody lekarz – brat Karola – pośród chorych swych umiera.  
„Nie płacz synku” – mówi tata – „oni są szczęśliwi w niebie,  
modlą się i wiem na pewno, że pomogą nam w potrzebie”.

**Narrator:**

Bóg rysuje każdemu życiu ludzkiemu drogę niepowtarzalną, bezpowrotną...

Na tej drodze spotyka człowieka Pan. Czasem, kiedy nie umiemy Go rozpoznać, Woła po imieniu...

**Recytator:** Jak Maryja przed wiekami cały chylił się pokorze: „Jeśli taka Twoja wola, będę służył Ci, o Boże”. W dniu pierwszego listopada zaśpiewały w niebie dzwony – nowy kapłan na Wawelu właśnie został wyświęcony.

**Recytator:** Kapłanem jest dobrym, ludziom bardzo bliski,  
nieobce jemu są górskie wycieczki.  
Kajakiem po rzece bardzo często pływa,  
w towarzystwie młodych nieustannie bywa.

**Recytator:** Wśród studentów ma przyjaciół, co go Wujkiem nazywają.  
Razem modlą się i bawią, jeżdżą w góry i pływają.  
Właśnie bawią na Mazurach, gdy po falach wieść przyplywa:  
„Ksiądz kardynał bardzo pilnie do siedziby swej przyzywa”.

**Recytator:** Próżno opuszczony kajak pasażera wypatruje.  
Już się chyba nie doczeka, bo biskupem został Wujek.  
U Kościoła stanął sterów i choć fale wielkie były,  
choć się burze przetaczały – łódki mu nie zatopiły.

**Recytator:** Dwóch żeglarzy żeglowało, w obu wielka była siła.  
Pierwszy z nich zwał się Wyszyński, drugi z nich zwał się Wojtyła.  
Wkrótce obaj wyruszają, aby wraz z kardynałami  
wybrać w Rzymie na konklawe pasterza nad pasterzami.

### **Kółko muzyczne: Moje miasto Wadowice – podkład nr .....**

#### **POLAK PAPIEŻEM**

**Narrator:**

Dnia 16 października 1978 r. zrywając z ponad 450-letnią tradycją kardynałowie zgromadzeni na konklawe wybrali na biskupa Rzymu człowieka nie będącego Włochem. Nowym papieżem został Polak – Karol Józef Wojtyła, który obrał imię Jan Paweł II.

**Narrator:**

Jan Paweł II, który od tej pory przestał być metropolitą krakowskim ukazał się na balkonie bazyliki Piotrowej, uśmiechał przyjaźnie i mówił, że przybywa z dalekiego kraju. Ludzie wyczuwali, że przemawia papież gotowy do podboju świata.

**Recytator:** Dłgie były to obrady, a gdy dym popłynął biały,  
niecierpliwie tłumy wiernych ze zdumienia oniemiały.  
Stał przed nami papież – Polak, przybysz z kraju dalekiego.  
A w tym kraju wszyscy ludzie już modlili się za niego.

**Recytator:** Czy nie żal ci stoków Wawelu? Podhala, co we mgle ginie?  
Nad Tybrem zapyta cię wielu jak Piotra: Quo vadis, Domine?  
Odpowiesz, jak król nasz spod Wiednia, Idę kruszyć krzywd okowy  
Spełnia się Piastów przepowiednia, o triumfie z Częstochowy.  
Tyś uwieńczeniem naszych marzeń jakie twa biała postać budzi  
W potoku coraz nowych zdarzeń jesteś nadzieją wszystkich ludzi.

#### **PAPIEŻ – PATRIOTA**

**Narrator:** Bardzo aktywnie rozpoczął Jan Paweł II swoje posłanie w Rzymie. I chociaż miejsce to jest bardzo piękne tęsknił za Polską. W pamięci miał ukochane Tatry, jeziora, łąki pokryte kwiatami, kościoły w których od dziecka wielbił Chrystusa i Jego Matkę, kolegów i młodzież, których zostawił w Polsce. Pewnie nieraz zdarzyło się papieżowi na wzór Adama Mickiewicza powiedzieć: „Polsko! Ojczyzno moja! Ty jesteś jak zdrowie; ile Cię trzeba cenić, ten tylko się dowie, kto cię stracił.

**Narrator:**

Jan Paweł II był wielkim patriotą. Każdego dnia modlił się za Polskę, bo była ona dla niego jak matka. Swoją Ojczyznę, rodaków, ukochaną młodzież, góry odwiedził 8 razy. Zawsze pamiętał, że jest Polakiem i był z tego dumny.

**Narrator:**

Mówiła nam nieraz, iż: „Wypełnieniem przykazania miłości jest miłość Ojczyzny. Ojczyzna jest domem ,którego trzeba bronić i o który trzeba dbać. Dlatego nie powinien człowiek wstydić się wzruszenia, gdy mówi, czy czyta piękne utwory poświęcone Ojczyźnie. Bo miłości wstydić się i wypierać nie wolno. Ona jest naszym dziedzictwem, naszym skarbem”.

### **Kółko muzyczne: „Ty prowadzisz nas” .....**

#### **PAPIEŻ – PIELGRZYM**

##### **Narrator:**

Papież był często nazywany „Proboszczem świata”. Już w pierwszych miesiącach pontyfikatu okazało się że Papieżowi z Polski jest w Watykanie za ciasno. Rozpoczął pielgrzymowanie po świecie. Gdziekolwiek się pojawiał, pociągał za sobą tłumy, które słuchały, jak mówił o wolności i prawdzie, jak im przybliżał Boga. Gdziekolwiek się pojawiał, starał się budować mosty między ludźmi.

##### **Narrator:**

Papież – pielgrzym, zapoczątkował masowe spotkania z ludźmi na placach, stadionach, w świątyniach, budynkach państwowych,. Wiedział jak ważny jest osobisty kontakt z drugim człowiekiem, pragnął spotykać się z nim w jego otoczeniu, w jego kraju. Chciał poznać jego problemy, zobaczyć gdzie i jak mieszka.

##### **Recytator:** Gdziekolwiek pielgrzymował w swej piotrowej łodzi

Zawsze umiał dusz ludzkich pełne sieci łowić  
Słowem, gestem, uśmiechem, modlitwy ogromem  
To On ogłosił światu Miłosierdzie Boże  
On z pomocą Maryi losy świata zmieniał  
Ofiarnie i gorliwie plan Boży wypełniał  
Łączył co podzielone, scalał co rozdarte  
Dla wszystkich ludzi na świecie serce miał otwarte

##### **Narrator:**

Swoją pierwszą zagraniczną pielgrzymkę papież odbywa do Meksyku 26 stycznia 1979r. Ojciec Święty klęka i całuje ziemię, na którą przybywa. Miejscowa ludność witała Go tańcem i piosenką.

### **Dzieci tańczą taniec meksykański utwór nr .....**

##### **Recytator:** Wkrótce do ojczyzny leci i znów staje między swymi.

„Duchu Święty” – prosi z wiarą – „DAJ OBLICZE NOWE ZIEMI”.  
„CHRYSTUSOWI DRZWI OTWÓRZCIE!” – woła głośno i donośnie,  
a wołanie to jak ziarno wpada w serca – no i rośnie.

##### **Narrator:**

02 czerwca 1979 roku Jan Paweł II po raz pierwszy przybywa do swojej Ojczyzny – do Polski. Odwiedził wówczas takie miasta jak: Warszawę, Gniezno, Częstochowę, Kraków, Kalwarię Zebrzydowską, Oświęcim, Nowy Targ i swoje ukochane rodzinne miasto –Wadowice. Swoją Ojczyznę papież odwiedzał 8 razy i każde spotkanie z nim było dla narodu polskiego wielkim świętem. I tu na polskiej ziemi witano papieża serdecznym słowem, piosenką płynącą prosto z serca oraz tańcem.

### **Dzieci tańczą krakowiaka utwór nr .....**

##### **Narrator:**

W trakcie swojego pontyfikatu Jan Paweł II odbył 104 podróże. Udał się również na najuboższy kontynent – do Afryki. Czarny Łąd Papież odwiedzał łącznie 11 razy. Wszędzie witano go entuzjastycznie: od Maroka po Madagaskar, od Sudanu po Wyspy Zielonego Przylądka.

**Recytator:** Papież świat objeżdża cały, każda mu owieczka droga.

Sił nie szczędzi, bo rozumie, że wypełnia plany Boga.

Nowinę Dobrą niesie w afrykańskie dzikie strony, Bo tam także za nim tęsknią i czekają nań miliony.

**Dzieci tańczą taniec afrykański utwór nr .....**

**Narrator:**

Cały świat podziwiał papieża, który – nie zwracając uwagi na środki bezpieczeństwa – wchodził w tłum „Papież nie powinien się lękać ludzi” – mówił. Ścisnął setki rąk białych i czarnych, delikatnych i spracowanych. Całował chorych oraz wsłuchiwał się w problemy pojedynczego człowieka i całego świata. Wszędzie witały Go tłumy dzieci, młodzieży i dorosłych, królowie i prezydenci, chorzy i zdrowi, wierzący i wyznawcy innych religii. Przez 27 lat niezamordowanie kontynuował bieg wiary.

## **PAPIEŻ PRZYJACIEL DZIECI I MŁODZIEŻY**

**Narrator:**

Niepowtarzalne miejsce w sercu Papieża Jana Pawła II zajmowały dzieci. Obejmował je swoją miłością, troską i modlitwą. Często brał je na ręce, przytulał, a na czole kreślił krzyż lub całował z ojcowską czułością. Mówił, że to właśnie dzieci są najbliżej Boga. Pokładał w nich nadzieję, ufał, że to dzieciom w przyszłości uda się zmienić oblicze tego świata.

Jan Paweł II pisał wiele listów. Jeden z nich skierowany był właśnie do dzieci. Prosił w nim o modlitwę, przyjmowanie Eucharystii, głoszenie prawdy, miłość bliźniego i dobre życie.

**Narrator:**

Nie były mu obojętne dzieci, których los ciężko doświadczył. Mówił:

**Recytator:**

„Droży mali przyjaciele! Prawdą jest, że niestety, wiele dzieci w naszych czasach w różnych częściach świata cierpi i podlega wielorakim zagrożeniom. Cierpią głód i nędzę, umierają z powodu chorób i niedożywienia, padają ofiarą wojen, bywają porzucane przez rodziców, skazywane na bezdomność, pozbawione ciepła własnej rodziny. Proszę Was, nie przechodźcie obojętnie obok cierpiącego i płaczącego dziecka, kolegi lub koleżanki.”

**Wszyscy uczniowie z kółka mówią:**

**My dzieci, postaramy się, aby dobre ziarno zasiane przez Jana Pawła II pomnażało się dzięki nam. Postaramy się, aby efekty i owoce Twojej, Ojczy Świąty, pracy, były widoczne w naszych słowach i postępowaniu.**

## **PAPIEŻ POKOJU**

**Narrator:**

Świat poznał i zaakceptował oryginalność papieża wyrażającą prostotę i po ludzku człowieczą serdeczność. Wciąż uśmiechnięty i życzliwy spotyka się z ludźmi. Pokazał nam nie tylko jak żyć, ale także jak się modlić, jak śpiewać, jak żartować. Kształtował nasze charaktery, wpływał na losy świata, a jednocześnie wydawał się taki bliski, przyjacielski. Żartował i płakał, modlił się i uśmiechał. Tak rysuje się pokrótce wielkość Papieża – Polaka, który przemienił świat, Polskę i nas samych. Nie lękajcie się! – Otwórzcie, na oścież drzwi Chrystusowi. Nie lękajcie się – Bóg jest miłością - wołał do tłumów siłą wielkiej miłości i nieskończonego cierpienia. Wiele ludzkich serc i narodów otwarło się na Chrystusa, przestali się lękać, przyjęli Jego naukę, zaprowadzili ład i porządek w swoim życiu i w swoich państwach.

**Kółko muzyczne: „Nie lękajcie się” utwór nr .....**

**Narrator:**

Jan Paweł II występował przeciw wszelkiemu złu. Potępiał wojny, apelował o wolność narodów, o wolność każdego człowieka o sprawiedliwość i pokój na świecie. Przypominał, że trzeba żyć godnie, a nie tak, jak chce świat, bogato i wygodnie. Niósł uśmiech, pocieszenie, nadzieję i Słowo Boże.

**Recytator:** Zwiastunie pokoju, Ojczy święty Orędowniku pokoju na ziemi,

Pasterzu białych, czarnych i żółtych tych co na wschodzie i na zachodzie.  
Bierzesz w ramiona miłość wszystkich.  
Tam gdzie staniesz na ziemi wiara, nadzieja i miłość.

**Recytator:** A Ty stoisz pośrodku i zwiastujesz pokój.  
U boku Czarnej Madonny orzesz świat i siejesz ziarno Bożej miłości.  
Łączysz rozdarte serca, Otwierasz nieczułe sumienia, jednoczysz zbłąkane owce,  
a wszystko to po to, by człowiek dla człowieka był bratem.

**Recytator:** Modli się za nieprzyjaciół i nikogo nie znieważa.  
Głosi miłość, głosi pokój. Komu może to zagrażać?  
Zagroziło, bowiem wkrótce śmiercionośne padły strzały  
i osunął się w bólu Papież jak opłatek biały.

**Recytator:** Nie daj, Matko, by ta kula życie mu odebrać miała.  
Niechaj się objawi światu Twej miłości moc wspaniała.  
Niebo kocha ufających i faktycznie tak się stało,  
że Papieża z objęć śmierci cudem się ocalić dało.

**Recytator:** Kiedy już otworzył oczy, kulę wziął na chwilę w dłoń  
i darował Matce Bożej, by błyszczała w Jej koronie  
Do więzienia go przywiodło przebaczenie z serca szczere  
I rozmawiał z Ali Agą okazując zrozumienie .

### Z WATYKANU DO NIEBA

**Narrator:**

Jan Paweł II był papieżem słowa, miłości, cierpienia, milczenia i pożegnania. Zdawać by się mogło, że powiedział wszystko. Tymczasem najpiękniejsze ziarno zasiał w ostatnich dniach swojego życia. Wtedy, gdy mówić już nie mógł, mówił gestem zbolącej twarzy i drgającej ręki. Umierał na oczach całego świata, wszystko ofiarując Bogu. 02 kwietnia 2005 roku, o godzinie 21:37, odszedł człowiek, który przerósł wszelkie autorytety. To był nasz papież!

**Recytator:** Przyszedł wreszcie taki wieczór, gdy już wcale nie miał siły.  
Poczuł wtedy, że się plany Pana Boga wypełniły.  
I że Pasterz ten najlepszy w niebie już na niego czeka,  
a Maryja patrzy czule i uśmiecha się z daleka.

**Recytator:** ODESZŁEŚ DO DOMU OJCA PRZEMIERZYŁEŚ ZIEMSKI SZLAK  
ZOSTAŁO PO TOBIE SŁOWO I NIE ZAMARZE GO CZAS  
DAWAŁEŚ NAM WSKAZÓWKI JAK ŻYC  
TERAZ MY MŁODZI MUSIMY BEZ CIEBIE TU NA ZIEMI ŻYĆ

**Narrator:**

Gdy ktoś umiera, zapada cisza. Karol Wojtyła kochał ciszę. Żył w ogłuszającym hałasie wojen, zbrodni i zamachów. Słyszał krzyki głodnych, więzionych, torturowanych. Wołał głosem nędzarzy i czuł ból cierpiących. Sam cierpiał równie mocno do końca. A kiedy przekroczył próg ciszy... – płakaliśmy.

**Recytator:** Leżałeś taki cichy, milczący, bezbronny, bez jednego kwiatka, leżałeś na falach miłości.  
Na Twoim pogrzebie, 8 kwietnia 2005 roku, miliardy ludzi, hierarchowie duchowni, królowie i królowe – władcy tego świata pochyłili głowy, uklękli przed Twą wielkością, przed Twą Świętością. Przyszli też ci, których szukałeś – Twoja młodzież – nadzieja i przyszłość świata.

**Kółko muzyczne: „Tyle nam zabrałeś w jednej krótkiej chwili” utwór nr .....**

**Recytator:** Z serca Watykanu Cyprysową barką,  
odpłynął na drugi brzeg – Jan Paweł II Papież słowiański.

Żegnał Go cały świat. Duch Święty, wiatr – w lekkim powiewie czytał Ewangelię.  
A kiedy zamknął Księgę życia, wierni wzniesli okrzyki: „Sancto Subito!” Święty natychmiast!

**Narrator:**

1 maja 2011 roku Jan Paweł II został beatyfikowany – uznany za błogosławionego, a uroczystą Mszę poprowadził papież Benedykt XVI. Natomiast już niebawem, to jest 27 maja 2014 roku w Rzymie, papież Franciszek ogłosi Jana Pawła II oraz Jana XXIII świętymi.

**Recytator:**

Wstyd by było, mówiąc szczerze, łzy wylewać, płakać, szlochać,  
wiedząc, że jest tak szczęśliwy i że stamtąd... też nas kocha.  
Lepiej modlić się i prosić, aby wstawiał się za nami,  
i żyć tak, ażeby widział, że my także go kochamy.  
Jan Paweł II w niebie już siedzi, z nieba spogląda na wszystkie dzieci.  
Na małe, duże, czarne i białe I myśli sobie: „Och, są wspaniałe”.  
I my także go kochamy, chociaż teraz w Rzymie mamy  
papieża Franciszka, który jest radosny, dobry i wspaniały.

**Recytator:** Rośnie wciąż wykaz łask z Twojej przyczyny  
Choć jeszcze większy będzie nie poznany  
Wszyscy wierzymy, że to dzięki Tobie  
Zachodzą w sercach naszych wielkie zmiany

**Narrator:**

Jan Paweł II w pamięci naszej żyć będzie, a papieskie wskazania będą ukazywać kierunek naszej życiowej drogi.

**Recytator:** A przecież nie cały umieram, To co we mnie niezniszczalne trwa!  
Teraz stoję twarzą w twarz z Tym, który Jest!

**Narrator:**

Bo i naszym pragnieniem jest oglądanie Boga twarzą w twarz. W końcu wszyscy jesteśmy Jego upragnionymi dziećmi, dla wszystkich przygotował miejsce w niebie i wszystkich nas do siebie zaprasza.

**Kółko muzyczne: taniec „Jestem dzieckiem Bóg” utwór nr.....**

**Narrator:** Dziękujemy za obejrzenie naszego programu w ciszy i w skupieniu. Mamy nadzieję, że osoba Jana Pawła II odżyła w waszej pamięci i w sercu.

Zatwierdzam do realizacji: /-/ dyrektor Anna Łykowska